

Teren zabudowany

„Teren zabudowany” jest zbiorem prac i realizacji Katarzyny Józefowicz obrazujących związek człowieka z architekturą. Wskazujących na nasze nią zauroczenie, ale też na nasze zagubienie w rozrastających się nieustannie organizmach miejskich. Realizację prac nawiązujących formą do miejskiej zabudowy „miasto” i „miasta”, artystka rozpoczęła w 1989 roku.

Początkowa fascynacja zagęszczonymi formami architektonicznymi obrazującymi pełną emocji i chaosu zabudowę, przekształciła się z czasem w przerażenie wywołane rytmicznymi i regularnymi siatkami ulic nowych dzielnic. Ale zanim to się stało powstały: „habitat”, „teren prywatny”, „pokój”, „aglomerat”. To prace w artystycznym zamyśle diagnozujące nasze zachowania i obrazujące siłę pozytywnego oddziaływania przestrzeni architektonicznych na nasze życie. Zbiór prac zaprezentowanych w ramach wystawy „teren zabudowany” zbierze, a być może nawet usystematyzuje emocje przestrzenne zapisane w pracach Katarzyny Józefowicz.

* * *

Katarzyna Józefowicz urodziła się w 1959 roku w Lublinie. W latach 1981 - 1986 studiowała na Wydziale Rzeźby w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Gdańsku (obecnie ASP). Pracę dyplomową przygotowała pod opieką prof. Edwarda Sitka. Od 1986 roku pracuje na macierzystym Wydziale, początkowo w pracowniach rysunku, a obecnie w pracowni rzeźby.

Jest autorką rysunków, rzeźb i instalacji. Eksploruje to co powszechne, zwyczajne i potoczne. Opisując otaczającą ją rzeczywistość najczęściej sięga po papier - materiał powszechnie uznawany za nietrwały, skazany na destrukcję i krótkotrwały żywot. Z niego powstały ażurowe konstrukcje „miast” (1989 - 1992), kruche meblościanki tworzące rozbudowaną budowlę „habitat” (1992 - 1996). Z gazetowych wycinków powstały też „dywany” (1997 - 2000), podobnie jak wycięte z kolorowych pism słowa zbudowały wielobarwne „obrusy” (2012 - 2015). Gazetowy rodowód mają również „zwoje” (2004) będące magazynami informacji i gazetowy „pokój” (2006 - 2007) wyciszający chaos natrętnych informacji. Z papieru powstały też gubiące formę i treść słowa z pracy: „miłość” (2011), „teren prywatny” (2012 - 2014), „między słowami” (2017 - 2018). Katarzyna Józefowicz często tworzy rozbudowane wieloelementowe prace, wpisując je każdorazowo w zastane przestrzenie. Złożoność, wieloelementowość, modułowość, to najtrafniejsze określenie formy jej prac.

Katarzyna Józefowicz prezentowała swoje prace na wielu wystawach, w tym indywidualnych, które miały miejsce m.in. w galeriach: Koło w Gdańsku, Foksal w Warszawie, FGF w Warszawie, Arsenał w Białymstoku, Białej w Lublinie, CSW Zamek Ujazdowski w Warszawie, BWA w Jeleniej Górze, GGM w Gdańsku, CSW Łaźnia w Gdańsku, CRP w Orońsku, Platan w Budapeszcie, MMC w Wilnie, Li Space w Pekinie itd. Brała udział w 2 Biennale w Berlinie, XIII Biennale w Sydney, X i XV Międzynarodowym Triennale Tkaniny w Łodzi itd.